

AdChoices

hover Get .net on sale for only \$8.50 LIMITED TIME OFFER

FIND YOURS TODAY

HotNews.ro

STIRI NON-STOP

Curs valutar

Luni

4.4263

3.9664

Convertor

Bucuresti | alte orase

24°

25°C

12°C

Marti

25°C

13°C

login

fă-ți cont pe Hotnews

Vreau newsletterul HotNews.ro

Newslettare

Primești pe email, în fiecare dimineață, o sinteză a știrilor din ziua precedentă

Contactează-ne

ACTUALITATE

ECONOMIE

SPORT

LIFE

SCIENCE

REVISTA PRESEI

MAGAZIN

English

Español

Actualizat acum 1 minut

EXCLUSIV Mihai Stanisoara a devenit doctor in baza celei mai rusinoase teze plagiate. Plagiatul cu numarul cinci coordonat de Gabriel Oprea

de Emilia Sercan HotNews.ro
Luni, 7 septembrie 2015, 13:23 Actualitate

Fostul ministru al Apararii si consilier prezidential Mihai Stanisoara este suspectat ca si-a plagiat teza de doctorat pe care a sustinut-o in anul 2011 la Academia Nationala de Informatii (ANI) "Mihai Viteazul", aflata in subordonarea Serviciului Roman de Informatii (SRI). Lucrarea de doctorat a fost coordonata de profesorul universitar Gabriel Oprea, el insusi suspectat ca si-a plagiat teza de doctorat sustinuta in anul 2001, asa cum Hotnews a scris in exclusivitate inca din data de 1 iulie.

- Citeste si [reactia Academiei Nationale de Informatii](#) dupa seria de plagiate dezvaluite pana acum
- Mihai Stanisoara nu a raspuns la telefoanele si mesajele transmise in care i s-a cerut exprimarea unui punct de vedere.

Stanisoara este autorul celei mai rusinoase lucrari de doctorat din "Iotul Oprea", un plagiat aproape in totalitate. Stanisoara risca sa fie acuzata de fals in acte publice in solidar cu coordonatorul sau de doctorat avand in vedere ca ambii si-au asumat originalitatea tezei, in acord cu **Legea Educatiei nr. 1/2011**, printr-o declaratie pe propria raspundere, ce le poarta semnatura. Fostul ministru al Apararii nu a putut fi contactat pana la ora publicarii anchetei.

Aceasta este cea de-a cincea lucrare de doctorat coordonata de profesorul universitar Gabriel Oprea suspecta a fi fost copiată, pe care HotNews.ro o aduce in atentia opiniei publice.

Reamintim ca, pana acum am prezentat, in exclusivitate, dovezi care atesta faptul ca si tezele **primarului sectorului 2, secretar general al UNPR, Neculai Ontanu, a avocatei lui Victor Ponta, Loredana Radu, a prim-adjunctului procurorului general al Romaniei, Bogdan Licu, si a secretarei lui Gabriel Oprea, Adela Popescu (Neagu)**, sunt plagiate.

Cariera Politica a lui Mihai Stanisoara a inceput in 1997 cand s-a inscris in Partidul Democrat (PD), transformat in 2007 in Partidul Democrat Liberal (PDL), in care a fost ales de mai multe ori in functia de vicepresedinte. A fost secretar general al MAPN (2000), deputat (2000 - 2007 si 2008 - 2015), consilier prezidential pe probleme de securitate nationala (2007 - 2008) si ministru al Apararii Nationale (2008 - 2009).

Desi a fost recunoscut drept unul dintre membrii de baza ai PDL, Stanisoara si-a dat demisia din partid in 2013 si s-a inscris in PNL. Anul acesta, in aprilie, a parasit brusc viata politica, dandu-si demisia din toate functiile detinute, inclusiv din Camera Deputatilor.

In momentul in care cariera lui politica se afla la apogeu, Mihail Stanisoara s-a inscris la doctorat in 2006, la Academia de Politie "Alexandru Ioan Cuza". Acesta detinea deja la acel moment un titlu de doctor in stiinte tehnice, obtinut in 2003 la Universitatea Tehnica din Timisoara.

Domeniul ales de aceasta data a fost "Ordine publica si siguranta nationala", iar **coordonator i-a devenit profesorul universitar Gabriel Oprea**. In 2008, cand Gabriel Oprea s-a mutat de la Academia de Politie la Academia Nationala de Informatii a SRI si-a luat si doctoranzii pe care ii avea deja inscristi pentru coordonare si i-a transferat la ANI. Stanisoara si-a sustinut teza de doctorat abia in 2011, **la cinci ani de la inceperea studiilor doctorale**, si nu in trei ani, cat prevede legislatia, beneficiind cel mai probabil, de o extindere a perioadei.

Tema tezei de doctorat a fost "Controlul parlamentar asupra activitatii de aparare, ordine publica si siguranta nationala", o tema care ar fi trebuit sa-i fie la indemana lui Stanisoara pentru ca acesta a fost presedintele Comisiei pentru Aparare, Ordine Publica si Siguranta Nationala din Camera Deputatilor. Totusi, lucrarea sa, asa cum se vede si din cuprins, este concentrata pe problemele de securitate nationala - domeniu care apartine serviciilor de informatii -, si nu pe problemele de aparare, asa cum este mentionat in titlu.

INTRODUCERE	
CAPITOLUL I - DINAMICA FACTORILOR DE RISC SI NOUA PARADIGMA A SECURITĂȚII NAȚIONALE	1
1.1 Riscuri si amenințări la adresa securității naționale	1
1.2 Securitatea națională și securitatea internă	15
1.3 Securitatea internă și direcția de acțiune	19
1.4 Securitatea securității naționale	23
CAPITOLUL II - STRUCTURA SISTEMULUI NAȚIONAL DE SECURITATE	26
2.1 Autoritățile Publice	31
2.1.1 Parlamentul	31
2.1.2 Președintele României	32
2.1.3 Guvernul României	32
2.1.4 Consiliul Suprem de Apărare a Țării	36
2.2 Ministerul Apărării	36
2.3 Ministerul Administrației și Internelor	40
2.4 Ministerul Afacerilor Externe	45
2.5 Comunitatea Națională de Informații	51
2.5.1 Serviciul Român de Informații	53
2.5.2 Serviciul de Informații Externe	57
2.5.3 Direcția Generală de Informații și Apărare	58
2.5.4 Direcția Generală de Informații și Protecție Internă	60
2.6 Alte structuri ale sistemului național de securitate	60
2.6.1 Serviciul de Protecție și Pază	60
2.6.2 Serviciul de Telecomunicații Speciale	64
2.6.3 Oficiul pentru Informații Integrate	66
2.6.4 Oficiul Registrului Național al Informațiilor Secrete de Stat (ORNIS)	67
CAPITOLUL III - SISTEMUL DE APĂRARE, ORDINE PUBLICĂ ȘI SIGURANȚĂ NAȚIONALĂ	70
3.1 Reforma sectorului de securitate	70
3.2 Sectorul de apărare, ordine publică și siguranță națională	71
3.2.1 Ministerul Apărării și forțele armate	71
3.2.2 Ministerul Administrației și Internelor	71
3.2.3 Serviciul de Informații și Protecție Internă	71
3.2.4 Serviciul de Informații Externe	71
3.2.5 Direcția Generală de Informații și Apărare	71
3.2.6 Direcția Generală de Informații și Protecție Internă	71
3.2.7 Oficiul pentru Informații Integrate	71
3.2.8 Oficiul Registrului Național al Informațiilor Secrete de Stat (ORNIS)	71
3.2.9 Serviciul de Informații și Protecție Internă	71
3.2.10 Serviciul de Informații Externe	71
3.2.11 Direcția Generală de Informații și Apărare	71
3.2.12 Direcția Generală de Informații și Protecție Internă	71
3.2.13 Oficiul pentru Informații Integrate	71
3.2.14 Oficiul Registrului Național al Informațiilor Secrete de Stat (ORNIS)	71
3.2.15 Serviciul de Informații și Protecție Internă	71
3.2.16 Serviciul de Informații Externe	71
3.2.17 Direcția Generală de Informații și Apărare	71
3.2.18 Direcția Generală de Informații și Protecție Internă	71
3.2.19 Oficiul pentru Informații Integrate	71
3.2.20 Oficiul Registrului Național al Informațiilor Secrete de Stat (ORNIS)	71
3.2.21 Serviciul de Informații și Protecție Internă	71
3.2.22 Serviciul de Informații Externe	71
3.2.23 Direcția Generală de Informații și Apărare	71
3.2.24 Direcția Generală de Informații și Protecție Internă	71
3.2.25 Oficiul pentru Informații Integrate	71
3.2.26 Oficiul Registrului Național al Informațiilor Secrete de Stat (ORNIS)	71
3.2.27 Serviciul de Informații și Protecție Internă	71
3.2.28 Serviciul de Informații Externe	71
3.2.29 Direcția Generală de Informații și Apărare	71
3.2.30 Direcția Generală de Informații și Protecție Internă	71
3.2.31 Oficiul pentru Informații Integrate	71
3.2.32 Oficiul Registrului Național al Informațiilor Secrete de Stat (ORNIS)	71
3.2.33 Serviciul de Informații și Protecție Internă	71
3.2.34 Serviciul de Informații Externe	71
3.2.35 Direcția Generală de Informații și Apărare	71
3.2.36 Direcția Generală de Informații și Protecție Internă	71
3.2.37 Oficiul pentru Informații Integrate	71
3.2.38 Oficiul Registrului Național al Informațiilor Secrete de Stat (ORNIS)	71
3.2.39 Serviciul de Informații și Protecție Internă	71
3.2.40 Serviciul de Informații Externe	71
3.2.41 Direcția Generală de Informații și Apărare	71
3.2.42 Direcția Generală de Informații și Protecție Internă	71
3.2.43 Oficiul pentru Informații Integrate	71
3.2.44 Oficiul Registrului Național al Informațiilor Secrete de Stat (ORNIS)	71
3.2.45 Serviciul de Informații și Protecție Internă	71
3.2.46 Serviciul de Informații Externe	71
3.2.47 Direcția Generală de Informații și Apărare	71
3.2.48 Direcția Generală de Informații și Protecție Internă	71
3.2.49 Oficiul pentru Informații Integrate	71
3.2.50 Oficiul Registrului Național al Informațiilor Secrete de Stat (ORNIS)	71
3.2.51 Serviciul de Informații și Protecție Internă	71
3.2.52 Serviciul de Informații Externe	71
3.2.53 Direcția Generală de Informații și Apărare	71
3.2.54 Direcția Generală de Informații și Protecție Internă	71
3.2.55 Oficiul pentru Informații Integrate	71
3.2.56 Oficiul Registrului Național al Informațiilor Secrete de Stat (ORNIS)	71
3.2.57 Serviciul de Informații și Protecție Internă	71
3.2.58 Serviciul de Informații Externe	71
3.2.59 Direcția Generală de Informații și Apărare	71
3.2.60 Direcția Generală de Informații și Protecție Internă	71
3.2.61 Oficiul pentru Informații Integrate	71
3.2.62 Oficiul Registrului Național al Informațiilor Secrete de Stat (ORNIS)	71
3.2.63 Serviciul de Informații și Protecție Internă	71
3.2.64 Serviciul de Informații Externe	71
3.2.65 Direcția Generală de Informații și Apărare	71
3.2.66 Direcția Generală de Informații și Protecție Internă	71
3.2.67 Oficiul pentru Informații Integrate	71
3.2.68 Oficiul Registrului Național al Informațiilor Secrete de Stat (ORNIS)	71
3.2.69 Serviciul de Informații și Protecție Internă	71
3.2.70 Serviciul de Informații Externe	71
3.2.71 Direcția Generală de Informații și Apărare	71
3.2.72 Direcția Generală de Informații și Protecție Internă	71
3.2.73 Oficiul pentru Informații Integrate	71
3.2.74 Oficiul Registrului Național al Informațiilor Secrete de Stat (ORNIS)	71
3.2.75 Serviciul de Informații și Protecție Internă	71
3.2.76 Serviciul de Informații Externe	71
3.2.77 Direcția Generală de Informații și Apărare	71
3.2.78 Direcția Generală de Informații și Protecție Internă	71
3.2.79 Oficiul pentru Informații Integrate	71
3.2.80 Oficiul Registrului Național al Informațiilor Secrete de Stat (ORNIS)	71
3.2.81 Serviciul de Informații și Protecție Internă	71
3.2.82 Serviciul de Informații Externe	71
3.2.83 Direcția Generală de Informații și Apărare	71
3.2.84 Direcția Generală de Informații și Protecție Internă	71
3.2.85 Oficiul pentru Informații Integrate	71
3.2.86 Oficiul Registrului Național al Informațiilor Secrete de Stat (ORNIS)	71
3.2.87 Serviciul de Informații și Protecție Internă	71
3.2.88 Serviciul de Informații Externe	71
3.2.89 Direcția Generală de Informații și Apărare	71
3.2.90 Direcția Generală de Informații și Protecție Internă	71
3.2.91 Oficiul pentru Informații Integrate	71
3.2.92 Oficiul Registrului Național al Informațiilor Secrete de Stat (ORNIS)	71
3.2.93 Serviciul de Informații și Protecție Internă	71
3.2.94 Serviciul de Informații Externe	71
3.2.95 Direcția Generală de Informații și Apărare	71
3.2.96 Direcția Generală de Informații și Protecție Internă	71
3.2.97 Oficiul pentru Informații Integrate	71
3.2.98 Oficiul Registrului Național al Informațiilor Secrete de Stat (ORNIS)	71
3.2.99 Serviciul de Informații și Protecție Internă	71
3.2.100 Serviciul de Informații Externe	71
3.2.101 Direcția Generală de Informații și Apărare	71
3.2.102 Direcția Generală de Informații și Protecție Internă	71
3.2.103 Oficiul pentru Informații Integrate	71
3.2.104 Oficiul Registrului Național al Informațiilor Secrete de Stat (ORNIS)	71
3.2.105 Serviciul de Informații și Protecție Internă	71
3.2.106 Serviciul de Informații Externe	71
3.2.107 Direcția Generală de Informații și Apărare	71
3.2.108 Direcția Generală de Informații și Protecție Internă	71
3.2.109 Oficiul pentru Informații Integrate	71
3.2.110 Oficiul Registrului Național al Informațiilor Secrete de Stat (ORNIS)	71
3.2.111 Serviciul de Informații și Protecție Internă	71
3.2.112 Serviciul de Informații Externe	71
3.2.113 Direcția Generală de Informații și Apărare	71
3.2.114 Direcția Generală de Informații și Protecție Internă	71
3.2.115 Oficiul pentru Informații Integrate	71
3.2.116 Oficiul Registrului Național al Informațiilor Secrete de Stat (ORNIS)	71
3.2.117 Serviciul de Informații și Protecție Internă	71
3.2.118 Serviciul de Informații Externe	71
3.2.119 Direcția Generală de Informații și Apărare	71
3.2.120 Direcția Generală de Informații și Protecție Internă	71
3.2.121 Oficiul pentru Informații Integrate	71
3.2.122 Oficiul Registrului Național al Informațiilor Secrete de Stat (ORNIS)	71
3.2.123 Serviciul de Informații și Protecție Internă	71
3.2.124 Serviciul de Informații Externe	71
3.2.125 Direcția Generală de Informații și Apărare	71
3.2.126 Direcția Generală de Informații și Protecție Internă	71
3.2.127 Oficiul pentru Informații Integrate	71
3.2.128 Oficiul Registrului Național al Informațiilor Secrete de Stat (ORNIS)	71
3.2.129 Serviciul de Informații și Protecție Internă	71
3.2.130 Serviciul de Informații Externe	71
3.2.131 Direcția Generală de Informații și Apărare	71
3.2.132 Direcția Generală de Informații și Protecție Internă	71
3.2.133 Oficiul pentru Informații Integrate	71
3.2.134 Oficiul Registrului Național al Informațiilor Secrete de Stat (ORNIS)	71
3.2.135 Serviciul de Informații și Protecție Internă	71
3.2.136 Serviciul de Informații Externe	71
3.2.137 Direcția Generală de Informații și Apărare	71
3.2.138 Direcția Generală de Informații și Protecție Internă	71
3.2.139 Oficiul pentru Informații Integrate	71
3.2.140 Oficiul Registrului Național al Informațiilor Secrete de Stat (ORNIS)	71
3.2.141 Serviciul de Informații și Protecție Internă	71
3.2.142 Serviciul de Informații Externe	71
3.2.143 Direcția Generală de Informații și Apărare	71
3.2.144 Direcția Generală de Informații și Protecție Internă	71
3.2.145 Oficiul pentru Informații Integrate	71
3.2.146 Oficiul Registrului Național al Informațiilor Secrete de Stat (ORNIS)	71
3.2.147 Serviciul de Informații și Protecție Internă	71
3.2.148 Serviciul de Informații Externe	71
3.2.149 Direcția Generală de Informații și Apărare	71
3.2.150 Direcția Generală de Informații și Protecție Internă	71
3.2.151 Oficiul pentru Informații Integrate	71
3.2.152 Oficiul Registrului Național al Informațiilor Secrete de Stat (ORNIS)	71
3.2.153 Serviciul de Informații și Protecție Internă	71
3.2.154 Serviciul de Informații Externe	71
3.2.155 Direcția Generală de Informații și Apărare	71
3.2.156 Direcția Generală de Informații și Protecție Internă	71
3.2.157 Oficiul pentru Informații Integrate	71
3.2.158 Oficiul Registrului Național al Informațiilor Secrete de Stat (ORNIS)	71
3.2.159 Serviciul de Informații și Protecție Internă	71
3.2.160 Serviciul de Informații Externe	71
3.2.161 Direcția Generală de Informații și Apărare	71
3.2.162 Direcția Generală de Informații și Protecție Internă	71
3.2.163 Oficiul pentru Informații Integrate	71
3.2.164 Oficiul Registrului Național al Informațiilor Secrete de Stat (ORNIS)	71
3.2.165 Serviciul de Informații și Protecție Internă	71
3.2.166 Serviciul de Informații Externe	71
3.2.167 Direcția Generală de Informații și Apărare	71
3.2.168 Direcția Generală de Informații și Protecție Internă	71
3.2.169 Oficiul pentru Informații Integrate	71
3.2.170 Oficiul Registrului Național al Informațiilor Secrete de Stat (ORNIS)	71
3.2.171 Serviciul de Informații și Protecție Internă	71
3.2.172 Serviciul de Informații Externe	71
3.2.173 Direcția Generală de Informații și Apărare	71
3.2.174 Direcția Generală de Informații și Protecție Internă	71
3.2.175 Oficiul pentru Informații Integrate	71
3.2.176 Oficiul Registrului Național al Informațiilor Secrete de Stat (ORNIS)	71
3.2.177 Serviciul de Informații și Protecție Internă	71
3.2.178 Serviciul de Informații Externe	71
3.2.179 Direcția Generală de Informații și Apărare	71
3.2.180 Direcția Generală de Informații și Protecție Internă	71
3.2.181 Oficiul pentru Informații Integrate	71
3.2.182 Oficiul Registrului Național al Informațiilor Secrete de Stat (ORNIS)	71
3.2.183 Serviciul de Informații și Protecție Internă	71
3.2.184 Serviciul de Informații Externe	71
3.2.185 Direcția Generală de Informații și Apărare	71
3.2.186 Direcția Generală de Informații și Protecție Internă	71
3.2.187 Oficiul pentru Informații Integrate	71
3.2.188 Oficiul Registrului Național al Informațiilor Secrete de Stat (ORNIS)	71
3.2.189 Serviciul de Informații și Protecție Internă	71
3.2.190 Serviciul de Informații Externe	71
3.2.191 Direcția Generală de Informații și Apărare	71
3.2.192 Direcția Generală de Informații și Protecție Internă	71
3.2.193 Oficiul pentru Informații Integrate	71
3.2.194 Oficiul Registrului Național al Informațiilor Secrete de Stat (ORNIS)	71
3.2.195 Serviciul de Informații și Protecție Internă	71
3.2.196 Serviciul de Informații Externe	71
3.2.197 Direcția Generală de Informații și Apărare	71
3.2.198 Direcția Generală de Informații și Protecție Internă	71
3.2.199 Oficiul pentru Informații Integrate	71
3.2.200 Oficiul Registrului Național al Informațiilor Secrete de Stat (ORNIS)	71
3.2.201 Serviciul de Informații și Protecție Internă	71
3.2.202 Serviciul de Informații Externe	71
3.2.203 Direcția Generală de Informații și Apărare	71
3.2.204 Direcția Generală de Informații și Protecție Internă	71
3.2.205 Oficiul pentru Informații Integrate	71
3.2.206 Oficiul Registrului Național al Informațiilor Secrete de Stat (ORNIS)	71
3.2.207 Serviciul de Informații și Protecție Internă	71
3.2.208 Serviciul de Informații Externe	71
3.2.209 Direcția Generală de Informații și Apărare	71
3.2.210 Direcția Generală de Informații și Protecție Internă	71
3.2.211 Oficiul pentru Informații Integrate	71
3.2.212 Oficiul Registrului Național al Informațiilor Secrete de Stat (ORNIS)	71
3.2.213 Serviciul de Informații și Protecție Internă	71
3.2.214 Serviciul de Informații Externe	71
3.2.215 Direcția Generală de Informații și Apărare	71
3.2.216 Direcția Generală de Informații și Protecție Internă	71
3.2.217 Oficiul pentru Informații Integrate	71
3.2.218 Oficiul Registrului Național al Informațiilor Secrete de Stat (ORNIS)	71
3.2.219 Serviciul de Informații și Protecție Internă	71
3.2.220 Serviciul de Informații Externe	71
3.2.221 Direcția Generală de Informații și Apărare	71
3.2.222 Direcția Generală de Informații și Protecție Internă	71
3.2.223 Oficiul pentru Informații Integrate	71
3.2.224 Oficiul Registrului Național al Informațiilor Secrete de Stat (ORNIS)	71
3.2.225 Serviciul de Informații și Protecție Internă	71
3.2.226 Serviciul de Informații Externe	71
3.2.227 Direcția Generală de Informații și Apărare	71
3.2.228 Direcția Generală de Informații și Protecție Internă	71
3.2.229 Oficiul pentru Informații Integrate	71
3.2.230 Oficiul Registrului Național al Informațiilor Secrete de Stat (ORNIS)	71
3.2.231 Serviciul de Informații și Protecție Internă	71
3.2.232 Serviciul de Informații Externe	71
3.2.233 Direcția Generală de Informații și Apărare	71
3.2.234 Direcția Generală de Informații și Protecție Internă	71
3.2.235 Oficiul pentru Informații Integrate	71
3.2.236 Oficiul Registrului Național al Informațiilor Secrete de Stat (ORNIS)	71
3.2.237 Serviciul de Informații și Protecție Internă	71
3.2.238 Serviciul de Informații Externe	71
3.2.239 Direcția Generală de Informații și Apărare	71
3.2.240 Direcția Generală de Informații și Protecție Internă	71
3.2.241 Oficiul pentru Informații Integrate	71
3.2.242 Oficiul Registrului Național al Informațiilor Secrete de Stat (ORNIS)	71
3.2.243 Serviciul de Informații și Protecție Internă	71
3.2.244 Serviciul de Informații Externe	71
3.2.245 Direcția Generală de Informații și Apărare	71
3.2.246 Direcția Generală de Informații și Protecție Internă	71
3.2.247 Oficiul pentru Informații Integrate	71
3.2.248 Oficiul Registrului Național al Informațiilor Secrete de Stat (ORNIS)	71
3.2.249 Serviciul de Informații și Protecție Internă	71
3.2.250 Serviciul de Informații Externe	71
3.2.251 Direcția Generală de Informații și Apărare	71
3.2.252 Direcția Generală de Informații și Protecție Internă	71
3.2.253 Oficiul pentru Informații Integrate	71
3.2.254 Oficiul Registrului Național al Informațiilor Secrete de Stat (ORNIS)	71
3.2.255 Serviciul de Informații și Protecție Internă	71
3.2.256 Serviciul de Informații Externe	71
3.2.257 Direcția Generală de Informații și Apărare	71
3.2.258 Direcția Generală de Informații și Protecție Internă	71
3.2.259 Oficiul pentru Informații Integrate	71
3.2.260 Oficiul Registrului Național al Informațiilor Secrete de Stat (ORNIS)	71
3.2.261 Serviciul de Informații și Protecție Internă	71
3.2.262 Serviciul de Informații Externe	71
3.2.263 Direcția Generală de Informații și Apărare	71
3.2.264 Direcția Generală de Informații și Protecție Internă	71
3.2.265 Oficiul pentru Informații Integrate	71
3.2.266 Oficiul Registrului Național al Informațiilor Secrete de Stat (ORNIS)	71
3.2.267 Serviciul de Informații și Protecție Internă	71
3.2.268 Serviciul de Informații Externe	71
3.2.269 Direcția Generală de Informații și Apărare	71
3.2.270 Direcția Generală de Informații și Protecție Internă	71
3.2.271 Of	

Mihai Stanisoara reuseste rusinoasa performanta de a fi devenit doctor in stiinte militare si informatii in baza unei teze de doctorat plagiate aproape in totalitate. Continutul nu are niciun fel de valoare sau relevanta stiintifica avand in vedere ca, in proportie de circa 70 la suta, este format din legile de organizare si functionare a unor institutii care au atributii pe zona de securitate nationala. Lucrarea sa, care are in total doar 147 de pagini, reproduce in primele 83 de pagini pasaje sau capitole din diverse documente legislative si strategii de aparare, iar restul de circa 60 de pagini sunt copiate cuvant cu cuvant dintr-o carte.

Introducerea si Capitolul I al tezei, intitulat "Dinamica factorilor de risc si noua paradigma a securitatii nationale", sunt copiate integral din **Strategia de securitate nationala a Romaniei adoptata in 2007**. Mihai Stanisoara preia ad litteram si formulările care arata modalitatea de actiune pe care statul roman si-a propus-o pentru realizarea strategiei de securitate: "se va imbunatati capacitatea de actiune", "vom raspunde astfel cerintelor", "o atentie deosebita va fi acordata", "prioritatile acestei activitati vor viza" etc.

La început de mileniu, lumea a intrat într-o nouă fază de evoluție, marcată de coexistența și confruntarea unor tendințe pozitive majore cu altele care generează riscuri și amenințări. Vechea ordine mondială, bazată pe logica bipolară – caracterizată de rivalitate și capacitate de anihilare reciprocă a unor state și blocuri politico-militare – a dispărut, iar tranziția postbipolară s-a încheiat, în timp ce germinii construcției unei noi arhitecturi globale de securitate ocupă un loc tot mai important în cadrul preocupărilor comunității internaționale. La nivel global, lumea continuă să rămână puternic conflictuală. Motoarele conflictelor operează atât în domeniul accesului la resurse, la mecanismele de distribuție a acestora și la piețe de desfacere, cât și în cel al diferențelor identitare de natură civică, etnică, religioasă, culturală sau ideologică. Probabilitatea unui conflict militar de mare amploare este redusă, în timp ce conflictele regionale și cele interne pot fi mai frecvente, iar efectul lor, direct sau cumulat, tinde să devină tot mai greu de controlat.

Mediul de securitate este caracterizat, în principal, de următoarele tendințe majore: accelerarea proceselor de globalizare și de integrare regională, concomitent cu persistența unor acțiuni având ca finalitate: fragmentarea statală; convergența rezonabilă a eforturilor consacrate structurării unei noi arhitecturi de securitate, stabile și predictibile, însoțită de accentuarea tendințelor anarhice în unele regiuni; revigorarea eforturilor statelor vizând preservarea influenței lor în dinamica relațiilor internaționale, în paralel cu multiplicarea formelor și creșterea ponderii intervenției actorilor nestatali în evoluția acestor relații. Proliferarea noilor riscuri și amenințări amplifică aspectele de insecuritate a mediului global, astfel că, în perspectiva următorilor 10-15 ani, ordinea mondială va arăta sensibil diferit, în condițiile în care noua dinamică a relațiilor internaționale favorizează eforturile comunității euroatlantice care viz

Mediul de securitate

La început de mileniu, lumea a intrat într-o nouă fază de evoluție, marcată de coexistența și confruntarea unor tendințe pozitive majore cu altele care generează riscuri și amenințări. Vechea ordine mondială, bazată pe logica bipolară – caracterizată de rivalitate și capacitate de anihilare reciprocă a unor state și blocuri politico-militare – a dispărut, iar tranziția postbipolară s-a încheiat, în timp ce germinii construcției unei noi arhitecturi globale de securitate ocupă un loc tot mai important în cadrul preocupărilor comunității internaționale.

La nivel global, lumea continuă să rămână puternic conflictuală. Motoarele conflictelor operează atât în domeniul accesului la resurse, la mecanismele de distribuție a acestora și la piețe de desfacere, cât și în cel al diferențelor identitare de natură civică, etnică, religioasă, culturală sau ideologică. Probabilitatea unui conflict militar de mare amploare este redusă, în timp ce conflictele regionale și cele interne pot fi mai frecvente, iar efectul lor – direct sau cumulat – tinde să devină tot mai greu de controlat.

Mediul de securitate internațional se află într-o rapidă schimbare. Unele schimbări sunt lineare și previzibile, fie că decurg din evoluția obiectivă a mediului de securitate, fie că sunt rezultatul unor strategii și programe. Altele au caracter surprinzător, seismic sau de discontinuitate strategică și sunt însoțite de o doză de incertitudine semnificativă ca natură, amploare și durată.

Proliferarea noilor riscuri și amenințări amplifică aspectele de insecuritate ale mediului global, astfel că, în perspectiva următorilor 10-15 ani, ordinea mondială va arăta sensibil diferit, în condițiile în care noua dinamică a relațiilor internaționale favorizează eforturile comunității euroatlantice care vizează construcția unui nou echilibru internațional, capabil să asigure expansiunea și consolidarea libertății și democrației.

Riscuri și amenințări

În acest context, riscurile și amenințările la adresa securității naționale a României sunt percepute, în primul rând, din perspectiva posturii de țară membră a Alianței Nord-Atlantice și a Uniunii Europene. În aceste condiții, deși pericolul unui război clasic, al unor agresiuni militare convenționale este foarte puțin probabil, neglijarea unor astfel de riscuri ar putea genera vulnerabilități majore la adresa securității naționale și a capacității de acțiune pentru îndeplinirea obligațiilor internaționale asumate. Se înscruie, de asemenea, în această categorie, riscurile și amenințările ce privesc securitatea și apărarea frontierelor, în condițiile în care segmente importante ale granițelor României constituie o parte importantă a frontierei terestre estice a celor două organizații.

În același timp, însă, o serie de amenințări noi, asimetrice, de natură militară și non-militară, inclusiv cele ce se manifestă sub forma agresiunilor psihologice, informaționale sau informatice tind să sporească sub raportul gradului de pericol și al probabilității de producere și pot afecta grav starea de securitate a cetățenilor români, a statului român sau a organizațiilor din care România face parte. Ele sunt generate preponderent de mediul internațional, dar și – într-o anumită măsură – de cel intern. Pericolul creat de astfel de evoluții negative poate fi substanțial potențat în cazul asocierii lor. Îndeosebi în condițiile în care granițele dintre amenințările globale și cele regionale, precum și între cele externe sau interne, tind să devină tot mai difuze. În condițiile accelerării proceselor globale și ale dezvoltării tehnologice, când distanțele geografice devin tot mai puțin relevante, apariția unor asemenea fenomene negative trebuie

1.1. Riscuri și amenințări la adresa securității naționale

Riscurile și amenințările la adresa securității naționale a României sunt percepute, în primul rând, din perspectiva posturii de țară membră a Alianței Nord-Atlantice și a Uniunii Europene. În aceste condiții, deși pericolul unui război clasic, al unor agresiuni militare convenționale este foarte puțin probabil, neglijarea unor astfel de riscuri ar putea genera vulnerabilități majore la adresa securității naționale și a capacității de acțiune pentru îndeplinirea obligațiilor internaționale asumate. Se înscruie, de asemenea, în această categorie, riscurile și amenințările ce privesc securitatea și apărarea frontierelor, în condițiile în care segmente importante ale granițelor României constituie o parte importantă a frontierei terestre estice a celor două organizații.

În același timp, însă, o serie de amenințări noi, asimetrice, de natură militară și non-militară, inclusiv cele care se manifestă sub forma agresiunilor psihologice, informaționale sau informatice tind să sporească sub raportul gradului de pericol și al probabilității de producere și pot afecta grav starea de securitate a cetățenilor români, a statului român sau a organizațiilor din care România face parte. Ele sunt generate preponderent de mediul internațional, dar și, într-o anumită măsură, de cel intern. Pericolul creat de astfel de evoluții negative poate fi substanțial potențat în cazul asocierii lor, îndeosebi în condițiile în care granițele dintre amenințările globale și cele regionale, precum și între cele externe sau interne, tind să devină tot mai difuze. În condițiile accelerării proceselor globale și ale dezvoltării tehnologice, când distanțele geografice devin tot mai puțin relevante, apariția unor asemenea fenomene negative trebuie descoperită oportun - indiferent de locul unde se produc, iar evaluarea lor trebuie făcută prin prisma caracterului indivizibil al securității globale. În acest context, contracararea lor fermă și eficientă, inclusiv la distanțe mari față de granițele naționale, devine o exigență majoră a unei guvernări responsabile.

Principalele riscuri și amenințări, de natură politică, economică, socială și militară, capabile să pună în pericol siguranța cetățeanului și securitate

Transformarea apărării: În ultimul deceniu, organismul militar a parcurs un amplu proces de reformă, modernizare și restructurare având ca scop crearea unei capacități de apărare credibile și eficiente, apte să răspundă noilor provocări generate de evoluția mediului de securitate internațional și să asigure îndeplinirea cerințelor impuse de integrarea în NATO și Uniunea Europeană. Statutul de membru NATO impune: asigurarea capacităților necesare participării Armatei României la misiunile Alianței – de la cele privind apărarea colectivă, la misiunile în sprijinul păcii; exercitarea unui rol semnificativ în eforturile de modernizare a proceselor decizionale și a conceptelor strategice și operaționale ale Alianței; accelerarea procesului de transformare a sistemului militar românesc; construcția capabilităților militare necesare pentru asigurarea îndeplinirii obiectivelor de politică externă în domeniul securității. Trecerea de la conceptele specifice apărării teritoriale, la apărarea colectivă și contracararea riscurilor asimetrice, în perspectiva globală a angajamentelor militare, impune transformarea Armatei României în așa fel încât aceasta să parcurgă la timp etapele planificate și, concomitent, să-și îndeplinească misiunile încredințate.

România urmărește crearea unei armate moderne, deplin profesionalizată, dimensionată și înzestrată corespunzător, cu forțe expediționare mobile și multifuncționale, rapid dislocabile, flexibile și eficiente, capabile să asigure credibilitatea apărării teritoriului național, îndeplinirea angajamentelor asumate în cadrul apărării colective și participarea la misiuni internaționale, în conformitate cu prioritățile și cerințele politicii externe și de securitate. Se va urmări îmbunătățirea capacității de operare întrunită și în cadrul multinațional, sporirea eficacității procesului de generare a forțelor și a eficienței utilizării resurselor. Transformarea Armatei trebuie să ia în calcul noile orientări strategice ale procesului prin care trece Alianța și să se desfășoare în consonanță cu acestea. Vom răspunde astfel cerințelor de creare a unor capabilități militare care să permită desfășurarea operațiilor în zona de responsabilitate a Alianței.

Transformarea apărării: În ultimul deceniu, organismul militar a parcurs un amplu proces de reformă, modernizare și restructurare având ca scop crearea unei capacități de apărare credibile și eficiente, apte să răspundă noilor provocări generate de evoluția mediului de securitate internațional și să asigure îndeplinirea cerințelor impuse de integrarea în NATO și Uniunea Europeană.

Statutul de membru NATO impune: asigurarea capacităților necesare participării Armatei României la misiunile Alianței – de la cele privind apărarea colectivă, la misiunile în sprijinul păcii; exercitarea unui rol semnificativ în eforturile de modernizare a proceselor decizionale și a conceptelor strategice și operaționale ale Alianței; accelerarea procesului de transformare a sistemului militar românesc; construcția capabilităților militare necesare pentru asigurarea îndeplinirii obiectivelor de politică externă în domeniul securității. Trecerea de la conceptele specifice apărării teritoriale, la apărarea colectivă și contracararea riscurilor asimetrice, în perspectiva globală a angajamentelor militare, impune transformarea Armatei României în așa fel încât aceasta să parcurgă la timp etapele planificate și, concomitent, să-și îndeplinească misiunile încredințate.

România urmărește crearea unei armate moderne, deplin profesionalizată, dimensionată și înzestrată corespunzător, cu forțe expediționare mobile și multifuncționale, rapid dislocabile, flexibile și eficiente, capabile să asigure credibilitatea apărării teritoriului național, îndeplinirea angajamentelor asumate în cadrul apărării colective și participarea la misiuni internaționale, în conformitate cu prioritățile și cerințele politicii externe și de securitate. Se va urmări îmbunătățirea capacității de operare întrunită și în cadrul multinațional, sporirea eficacității procesului de generare a forțelor și a eficienței utilizării resurselor.

Transformarea Armatei trebuie să ia în calcul noile orientări strategice ale procesului prin care trece Alianța și să se desfășoare în consonanță cu acesta. Vom

Capitolul II, "Structura sistemului național de securitate" este bazat exclusiv pe conținutul unor legi de organizare și funcționare ale unor institutii ale statului cu atribuții pe zona de apărare și securitate națională precum: parlamentul, președintele României, guvernul, Consiliul Suprem de Apărare a Tarii, MAPN, MAI, MAE, Comunitatea Națională de Informații, SRI, SIE, SPP, STS, Direcția Generală de Informații a Apărării, Direcția Generală de Informații și Protecție Internă, ORNIS etc

De exemplu, subcapitolul referitor la președintele României este copiat din Constituția României și din Regulamentul de organizare și funcționare al Administrației Prezidențiale, iar cel despre Consiliul Suprem de Apărare a Tarii este preluat din Legea 415/2002 privind organizarea și funcționarea CSAT.

În capitolul III, "Sistemul de apărare, ordine publică și siguranța națională", Mihai Stanisoara detaliază competențele Ministerului Apărării Naționale, ale Ministerului de Interne și cele ale serviciilor de informații. **Informațiile prezentate în primele 83 de pagini, aferente primelor trei capitole, se regăsesc în format electronic pe Internet, pe paginile oficiale ale institutiilor enumerate, în teza de doctorat a lui Mihai Stanisoara neputând fi vorba despre vreo contribuție personală la cunoașterea științifică.**

Profesorul universitar dr. Dorin Isoc, președintele Grupului pentru Reforma și Alternativa Universitară (GRAUR) și autorul lucrării "Ghid de acțiune contra plagiatului", susține că **"fragmentele din legi sunt și ele produse de creație intelectuală și trebuie tratate ca atare, adică delimitate și atribuite titlului legii. Meritul unui autor care lucrează cu texte de lege este poziția critică și constructivă a acestuia în interpretarea sau aplicarea legii și nu reproducerea de fragmente de producții de creație intelectuală care nu-i aparțin".**

În cel de-al patrulea capitol al tezei, care este și ultimul, intitulat "Instituirea controlului parlamentar asupra sectorului de apărare, ordine publică și siguranța națională", Mihai Stanisoara copiază, pe lângă alte texte legislative, din două surse online: un text care îi aparține și o carte. Subcapitolul "Controlul democratic" este preluat cu cuvânt dintr-un articol scris de acesta, făcut public în 2006, și intitulat **"Controlul parlamentar asupra serviciilor secrete - vector de eficientizare a sectorului de securitate din România"**.

Stanisoara folosește nota de subsol pentru a face trimiteri către primul paragraf din articolul sau, însă nu utilizează și ghilimele, semnele de punctuație utilizate la nivel internațional pentru a marca citarea, iar pentru paginile următoare nu mai face nicio altă referință.

Expresia eficientizării sectorului de securitate din România este dată de raportul dintre nivelul de securitate națională și drepturile și libertățile individuale la care se renunță. Balanța optimă este dată de o cât mai mare libertate individuală și un nivel crescut al securității naționale. Acest raport poate fi menținut prin dezvoltarea și eficientizarea părghiilor de control parlamentar asupra sectorului de securitate, și în mod special asupra serviciilor secrete.

Mecanismele de control asupra serviciilor secrete trebuie să aibă:

4.1.1. Controlul democratic

Expresia eficientizării sistemului de securitate din România este dată de raportul dintre nivelul de securitate națională și drepturile și libertățile individuale la care se renunță. Balanța optimă este dată de o cât mai mare libertate individuală și un nivel crescut al securității naționale³⁹. Acest raport poate fi menținut prin dezvoltarea și eficientizarea părghiilor de control parlamentar asupra sectorului de securitate, și în mod special asupra serviciilor secrete.

³⁹ Sătoiaș, Mihai, *Controlul parlamentar asupra serviciilor secrete - vector de eficientizare a sectorului de securitate din România*, București, 2006, p. 1

Expresia eficientizării sectorului de securitate din România este dată de raportul dintre nivelul de securitate națională și drepturile și libertățile individuale la care se renunță. Balanța optimă este dată de o cât mai mare libertate individuală și un nivel crescut al securității naționale. Acest raport poate fi menținut prin dezvoltarea și eficientizarea părghiilor de control parlamentar asupra sectorului de securitate, și în mod special asupra serviciilor secrete.

Mecanismele de control asupra serviciilor secrete trebuie să aibă: 1. un vector evaluativ în sensul monitorizării calitative a procesului de diseminare a informațiilor; 2. un vector de constrângere care să permită luarea unor măsuri adecvate în condițiile constatării încălcării legii; 3. un vector etic care să permită instituțiilor de control stabilirea unor norme etice în munca de informații, astfel încât drepturile și libertățile fundamentale ale individului să fie atinse doar ca ultim resort și în cazuri reglementate în mod strict de lege; 4. un vector social, prin evoluția rolului structurilor de control în potențarea dialogului între serviciile de informații și societatea civilă.

Restrângerea unor drepturi cetățenești prin adoptarea în plan legislativ a unor reglementări de multe ori cu caracter foarte restrictiv atinge însăși esența societății democratice.

Structurile parlamentare și guvernamentale care asigură controlul democratic și transparența sectorului de securitate trebuie să se asigure că nu sunt folosite practici care contravin în mod flagrant convențiilor internaționale cu privire la drepturile fundamentale ale omului, respectiv să se opună mijloacelor de interogare, în special ale torturii în scopul obținerii de informații. Lupta împotriva terorismului trebuie să se facă cu mijloace atât legale cât și legitime, măsura legitimă fiind dată de interesul național. Folosirea unor mijloace similare nu vor face altceva decât să trivializeze noțiunea de stat democratic.

Societățile deschise sunt tinta terorismului structurat. Tocmai această deschidere a societății, libertatea individuală a cetățeanului sunt ceea ce nu trebuie sacrificat în numele luptei împotriva terorismului. Dar, în același timp, trebuie ca societatea civilă a statelor democratice să dea răspunsurile necesare asigurării securității naționale. Nu trebuie ca statul să recurgă la mijloace menite să submineze valorile fundamentale pe care urmărește să le protejeze. Tocmai situațiile de criză sunt cele care relevă capacitatea de răspuns a unui stat și dau măsura democrației sale.

În egală măsură, pentru optimizarea controlului parlamentar asupra sectorului de securitate se impune crearea unor mecanisme care să permită inclusiv ofiterilor de informații, în cazuri expres prevăzute de lege, să se adreseze organelor de control parlamentar abilitate, după parcurgerea etapelor plângerilor administrative în cadrul instituțiilor.

Într-un stat de drept trebuie însă să facem distincția între - pe de o parte - cei care sesizează

Expresia eficientizării sectorului de securitate din România este dată de raportul dintre nivelul de securitate națională și drepturile și libertățile individuale la care se renunță. Balanta optimă este dată de o cât mai mare libertate individuală și un nivel crescut al securității naționale. Acest raport poate fi menținut prin dezvoltarea și eficientizarea părgurilor de control parlamentar asupra sectorului de securitate, și în mod special asupra serviciilor secrete.

Mecanismele de control asupra serviciilor secrete trebuie să aibă : 1. un vector evaluativ în sensul monitorizării calitative a procesului de diseminare a informațiilor. 2. un vector de constrângere care să permită luarea unor măsuri adecvate în condițiile constatării încălcării legii. 3. un vector etic care să permită instituirii de control stabilirea unor norme etice în munca de informații, astfel încât drepturile și libertățile fundamentale ale individului să fie atinse doar ca ultim resort și în cazuri reglementate în mod strict de lege. 4. un vector social, prin evoluția rolului structurilor de control în potențarea al dialogului între serviciile de informații și societatea civilă.

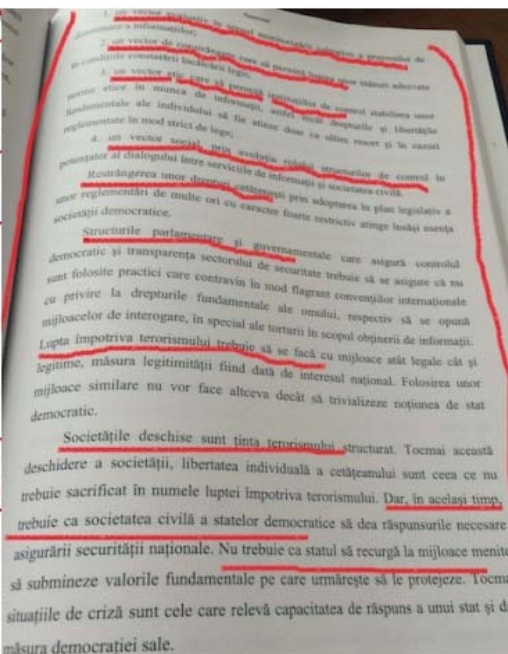
Restrângerea unor drepturi cetățenești prin adoptarea în plan legislativ a unor reglementări de multe ori cu caracter foarte restrictiv atinge însăși esența societății democratice.

Structurile parlamentare și guvernamentale care asigură controlul democratic și transparența sectorului de securitate trebuie să se asigure că nu sunt folosite practici care contravin în mod flagrant convențiilor internaționale cu privire la drepturile fundamentale ale omului, respectiv să se opună mijloacelor de interogare, în special ale torturii în scopul obținerii de informații. Lupta împotriva terorismului trebuie să se facă cu mijloace atât legale cât și legitime, măsura legitimității fiind dată de interesul național. Folosirea unor mijloace similare nu vor face altceva decât să trivializeze noțiunea de stat democratic.

Societățile deschise sunt ținta terorismului structurat. Tocmai această deschidere a societății, libertatea individuală a cetățeanului sunt ceea ce nu trebuie sacrificat în numele luptei împotriva terorismului. Dar, în același timp, trebuie ca societatea civilă a statelor democratice să dea răspunsurile necesare asigurării securității naționale. Nu trebuie ca statul să recurgă la mijloace menite să submineze valorile fundamentale pe care urmărește să le protejeze. Tocmai situațiile de criză sunt cele care relevă capacitatea de răspuns a unui stat și dau măsura democrației sale.

În egală măsură, pentru optimizarea controlului parlamentar asupra sectorului de securitate se impune crearea unor mecanisme care să permită inclusiv ofițerilor de informații, în cazuri expres prevăzute de lege, să se adreseze organelor de control parlamentar abilitate, după parcurgerea etapelor plângerilor administrative în cadrul instituțiilor.

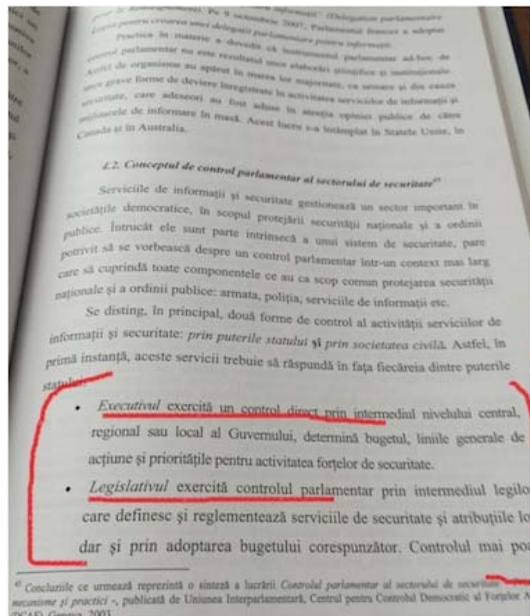
Într-un stat de drept trebuie însă să facem distincția între - pe de o parte - cei care sesizează

De exemplu, de la pagina 88 la pagina 91, copiaza portiuni din Hotararea adoptata de Camera Deputatilor si Senat la data de 28.10.1998 privind constituirea, organizarea si functionarea Comisiei parlamentare speciale pentru controlul activitatii Serviciului de Informatii Externe.

Cea mai mare parte a Capitolului patru este plagiată din lucrarea "Controlul parlamentar al sectorului de securitate - Principii, mecanisme si practice, publicata de Uniunea Interparlamentara", aparuta la Editura Ziua din Bucuresti. In dreptul titlului de la subcapitolul "Conceptul de control parlamentar al sectorului de securitate", de la pagina 97, Mihai Stanisoara face trimitere catre o nota de subsol in care mentioneaza: "Concluziile ce urmeaza reprezinta o sinteza a lucrarii Controlul parlamentar al sectorului de securitate - Principii, mecanisme si practice, publicata de Uniunea Interparlamentara, Centrul pentru Controlul Democratic al Fortelor Armate (DCAF), Geneva, 2003".

In aceasta nota de subsol se vede intentia fostului ministru de a induce in eroare potentialii cititori, pentru ca acesta nu prezinta "o sinteza" a cartii, asa cum afirma, ci copiaza cuvant cu cuvant zeci de pagini din carte, inasa pentru a-si masca urmele compileaza paragrafe de la pagini diferite. De exemplu, la pagina 101, sunt folosite amalgamat paragrafe care in cartea "Controlul parlamentar al sectorului de securitate - Principii, mecanisme si practice, publicata de Uniunea Interparlamentara" se regasesc la paginile 45 si 46.

Separarea rolurilor

Cele trei puteri ale statului, executivul, legislativul si puterea judecatoreasca, au atributii majore in politica nationala de securitate. In Caseta nr. 3 puteti gasi o descriere a rolurilor posibile, impreuna cu functiile specifice fiecarui actor in cadrul puterii executive - presedintele, Guvernul si Statul Major. Avand in vedere ca sistemele politice difera de la tara la tara, acest tabel prezinta functiile posibile si nu poate reflecta toate practicile in vigoare.

Mai mult decat atat, dincolo de Parlament, justitie si executiv, societatea civila are o contributie importanta la formularea si aplicarea politicii de securitate, in timp ce mass-media contribuie prin informarea publicului despre intentiile si actiunile actorilor statali (vezi Capitolul 6).

(In sfarsit, doi actori institutionali au un rol crucial in controlul aplicarii politicii nationale de securitate si al bugetului corespunzator: Avocatul Poporului (vezi Capitolul 16) si Curtea de Conturi (Auditorul General) (vezi Capitolul 24).

Raspunderea politica

Serviciile de securitate trebuie sa raspunda in fata fiecareia dintre puterile statului.

Executivul exercita un control direct prin intermediul nivelului central, regional sau local al Guvernului, determina bugetul, liniile generale de actiune si prioritatile pentru activitatea fortelor de securitate.

Legislativul exercita controlul parlamentar prin intermediul legilor care definesc si reglementeaza serviciile de securitate si atributiile lor, dar si prin adoptarea bugetului corespunzator. Controlul mai poate include desemnarea unui Avocat al Poporului sau a unei comisii care sa investigheze plangerile din partea publicului.

Puterea judecatoreasca monitorizeaza sectorul de securitate si pedepseste abuzurile prin proceduri civile sau penale, in functie de necesitate.

Caseta nr. 3

Functii posibile ale principalelor institutii ale statului din sectorul de securitate

De obicei, controlul serviciilor de informatii in societatile democratice este totusi mai putin deschis si mai putin dezvoltat decat controlul altor sectoare ale activitatii statului. De exemplu, deliberarea comisiilor parlamentare pentru servicii de informatii nu se face de obicei in dezbateri publice deschise, iar parlamentarii implicați trezesc uneori sa iaca un jurământ special de respectare a confidențialității informațiilor de care sau cunoștința. Indiferent de forma particulară a controlului serviciilor de securitate, societățile democratice cașua sa mențină un echilibru între comportamentul legal și responsabilitatea acestor servicii în fața cetățenilor printr-un control regulat, pe de o parte, și prin păstrarea secretului și eficienței în protecția securității naționale, pe de alta.

Repertizarea sarcinilor

O modalitate structurală de control al serviciilor de informații este aceea de a se evita monopolul unei singure agenții sau organizații. Proterarea diferentelor tipuri de organizații de informații, care corespund unor structuri distincte, ca forțele armate și poliția sau servicii de informații interne ori externe, poate fi mai puțin eficientă și poate încuraja competiția birocratică, dar în general este considerată ca marind șansele controlului democratic. De aceea, multe state au servicii separate pentru informațiile interne și pentru informațiile militare. Aceasta diferențiere este favorabilă din punct de vedere al controlului democratic, desi fragmentează colectarea și analiza informațiilor, lucru ce a devenit foarte problematic în special după atacurile teroriste din SUA.

Pregătirea personalului serviciilor de informații

Instruirea și formarea profesională a experților din serviciile de informații este un aspect-cheie al controlului. Mai ales cultivarea profesionalismului, a respectării normelor democratice și a principiilor drepturilor omului, precum și a responsabilității civice sunt aspecte importante ale pregătirii personalului din serviciile de informații. Democratii prefera sa pregătească si sa folosească civili în funcțiile de informații si sa nu lase acest domeniu militarilor.

Publicarea materialelor clasificate

Un alt factor structural care poate facilita controlul și asumarea responsabilității este posibilitatea ca datele despre activitățile serviciilor de informații sa fie accesibile publicului după o anumită perioadă de timp. Aceasta poate fi promovată prin legislația accesului liber la informații și prin regulamente care autorizează publicarea materialelor clasificate după o perioadă data de timp. Aceasta posibilitate de transparență ulterioară și de control final din partea publicului poate facilita controlul democratic (vezi Capitolul 21).

Libertatea de acțiune

Controlul serviciilor de informații este de multe ori limitat. Aceasta limitare poate tine de tipul de activitate (național/contraspijonaj sau informații externe) ori de domeniile de acțiune (metode operative, acțiuni sub acoperire).

Data fiind complexitatea sectorului de securitate, este necesară o structură bine dezvoltată a comisiilor, dacă Parlamentul vrea într-adevăr să exercite o influență reală asupra executivului. Controlul parlamentar al sectorului de securitate implică nu numai o singură comisie, ci mai multe, care pot fi găsite sub diferite titluri în diferite parlamente (putând uneori să aiba mandatele combinate).

(n mod obișnuit aceste comisii – care uneori pot să organizeze ședințe comune – sunt următoarele:

Comisia de apărare (denumită și Comisia pentru forțele armate, Comisia pentru apărare națională și securitate, Comisia pentru securitate și afaceri externe), care în general se ocupă de toate probleme legate de securitatea, de exemplu misiunea, organizarea, personalul, operațiile și finanțarea forțelor armate, serviciul militar și achiziționarea armamentului;

Comisia pentru afaceri externe, care este competentă în chestiuni legate de participarea la misiunile de pace, de acceptarea prezenței lor pe teritoriul național, de securitate internațională, de organizații internaționale și regionale, de tratate și acorduri;

Comisia pentru buget sau de finanțe, care are ultimul cuvânt în privința bugetelor tuturor structurilor din sectorul de securitate; posibil Comisia de conturi publice, care examinează rapoartele de audit pentru întregul buget național, inclusiv bugetul de apărare;

Comisia (sau subcomisia) pentru servicii de informații, care de obicei se întrunește cu ușile închise;

Comisia pentru industrie și comerț, competența în probleme de achiziționare a armamentului și comerț (compensată și off-set);

Comisia pentru știință și tehnologie (pentru cercetare și dezvoltare în domeniul militar);

Comisia de interne (sau de afaceri interne), competența în chestiuni legate de poliție, grăniceri și alte organizații paramilitare.

Puteri și mijloace

Puterea comisiilor parlamentare de a colecta și a primi probe de la surse externe variază mult. Unele comisii parlamentare, precum comisiile permanente *ad hoc* ale Camerei Comunelor din Marea Britanie, nu au dreptul de a colecta probe prin mijloace proprii, în timp ce alte comisii, precum cele ale Congresului SUA, sunt investite cu puteri aproape nelimitate în ceea ce privește obținerea de probe de la sursele externe (sub jurământ).

Unele comisii parlamentare sunt abilitate să legisfeze – să adopte sau chiar să elaboreze noi legi ori să propună amendamente la legislația existentă –, în timp ce altele au numai dreptul de a examina activitatea executivului și alocările bugetare, fără a avea competențe legislative.

Nivelul mijloacelor și al competenței care se află la dispoziția comisiei va fi decisiv pentru eficiența mandatului: numărul, competențele și stabilitatea personalului care deservește comisia; capacitatea și natura serviciului de analiză (specializat sau general, separat sau pentru întreg Parlamentul); accesul la informații și la documentație (capacitatea de a le obține și reproduce); capacitatea de a apela la experți; capacitatea de a organiza audieri și de a efectua anchete (pentru date suplimentare vezi Capitolul 14 despre mecanismele și instrumentele parlamentare).

Potrivit profesorului Dorin Isoc, scopul unei teze de doctorat este ca doctorandul să aducă contribuții personale importante la domeniul pe care îl cercetează: "Teza trebuie să fie o reflecție proprie, o viziune proprie autorului asupra temei abordate. Viziunea proprie impune existența elementelor de noutate, a elementelor de originalitate. Acest lucru nu presupune ca întreaga teză este originală.

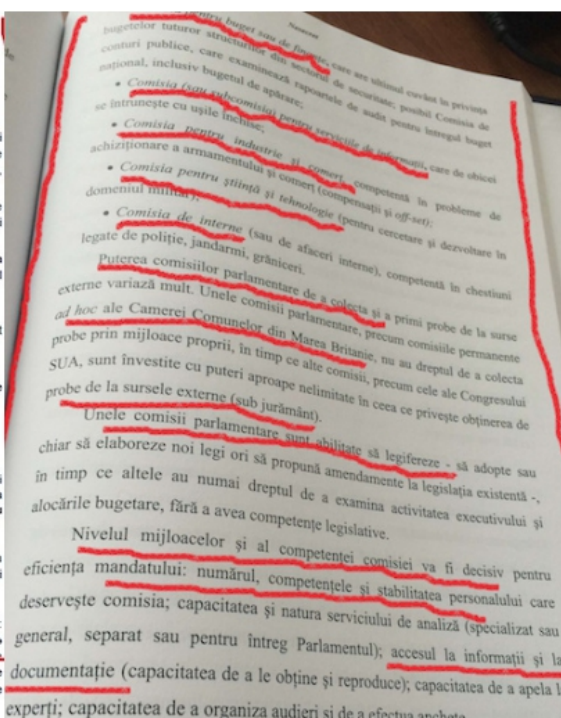
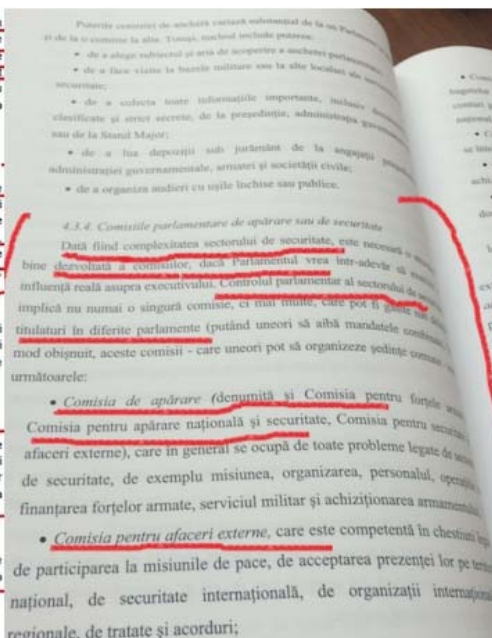
În toate situațiile însă se impune ca teza să fie o lucrare autentică, adică asociată în mod cert cu persoana și personalitatea autorului". Profesorul Isoc mai explică și care sunt rigorile citirii: "În teza poți face orice preluare se impune sub condiția delimitării explicite a acesteia, în general prin ghilimele, și a indicării producției de creație intelectuală de unde s-a efectuat preluarea. Este de precizat că o teza, ca și orice altă producție de creație intelectuală, nu poate fi alcătuită din preluări colationate sau înteteste cu paragrafe proprii".

În același an cu Mihai Stanisoara si-au susținut tezele de doctorat sub coordonarea lui Gabriel Oprea și prim-adjunctul procurorului general al României **Bogdan Licu**, **judecătoreșca Florica Diaconescu**, **secretara lui Gabriel Oprea**, **Adela Popescu (Neagu)**, fostul director general al Direcției de Combatere a Criminalității Organizate din cadrul Inspectoratului General al Poliției Române și fost subsecretar de stat **Toma Vasile Rus**, fostul deputat și fost președinte al comisiei parlamentare pentru controlul activității Serviciului de Informații Externe **Romeo Raicu** sau ginerele lui **Pantelimon Avram**, fost director Romgaz, **Ioan Sandru**.

Mihai Stanisoara nu a răspuns la telefoanele și mesajele transmise în care i s-a cerut exprimarea unui punct de vedere. Nici ministrului Gabriel Oprea nu a răspuns solicitării de a comenta această nouă suspiciune de plagiat, desi i s-a cerut un punct de vedere prin intermediul Biroului de Presa de la Ministerul de Interne.

Atat Mihai Stanisoara, cat si coordonatorul de doctorat Gabriel Oprea risca sa fie acuzati de fals în acte publice având în vedere ca si-au asumat originalitatea tezei, în acord cu Legea educației naționale nr. 1/2011 și Codul studiilor universitare de doctorat, printr-o declarație pe propria răspundere semnată de ambii. Odată cu adoptarea legii educației promovate de Daniel Funeriu a fost introdusă obligativitatea semnării unei "Declarații pe proprie răspundere privind originalitatea conținutului tezei de doctorat și respectarea standardelor de calitate și etica profesională" atât de către studentul doctorand, cat și de profesorul coordonator al acestuia.

Orice declarație pe propria răspundere trebuie să aibă în aibă în conținut următoarea formulare: "luând în considerare conținutul art. 143 alin (4) și art. 170 din Legea educației naționale nr. 1/2011, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 65 alin. (5)-(7) din Codul studiilor universitare de doctorat, aprobat prin H.G. 681/2011, declar pe proprie răspundere ca: a) această lucrare este rezultatul propriilor activități și realizări, b) nu conține porțiuni plagiate, iar sursele bibliografice sunt indicate în teza și partile preluate din aceste surse sunt semnalate, în concordanță cu legislația română și convențiile internaționale privind dreptul de autor; c) teza de doctorat respectă standardele de calitate și de etica profesională". (**Un model de declarație puteți accesa aici.**)

Potrivit art. 143 alin (4) din Legea Educatiei, "indrumatorii lucrarilor de licenta, de diploma, de disertatie si de doctorat raspund in solidar cu autorii acestora de asigurarea originalitatii continutului acestora".

Codul studiilor universitare de doctorat, aprobat prin H.G. 681/2011 prevede la art. 65 alin. (5)-(7):

"(5) Teza de doctorat este o lucrare originala, fiind obligatorie mentionarea sursei pentru orice material preluat. (6) Studentul-doctorand este autorul tezei de doctorat si isi asuma corectitudinea datelor si informatiilor prezentate in teza, precum si a opiniilor si demonstratiilor exprimate in teza. (7) Conducatorul de doctorat raspunde impreuna cu autorul tezei de respectarea standardelor de calitate sau de etica profesionala, inclusiv de asigurarea originalitatii continutului, potrivit prevederilor art. 170 din Legea nr. 1/2011."

Articolul 170 prevede eventualele sanctiuni care se pot aplica in cazul tezelor plagiate:

"(1) In cazul nerespectarii standardelor de calitate sau de etica profesionala, Ministerul Educatiei, Cercetarii, Tineretului si Sportului, pe baza unor rapoarte externe de evaluare, intocmite, dupa caz, de CNATDCU, de CNCS, de Consiliul de etica si management universitar sau de Consiliul National de Etica a Cercetarii Stiintifice, Dezvoltarii Tehnologice si Inovarii, poate lua urmatoarele masuri, alternativ sau simultan: a) retragerea calitatii de conducator de doctorat; b) retragerea titlului de doctor; c) retragerea acreditarii scolii doctorale, ceea ce implica retragerea dreptului scolii doctorale de a organiza concurs de admitere pentru selectarea de noi studenti-doctoranzi".

- Profesorul universitar Constantin Onisor, seful Scolii Doctorale a Academiei Nationale de Informatii, nu a mai raspuns telefoanelor si mesajelor transmise pentru a i se cere un punct de vedere referitor la cele cinci suspiciuni de plagiat. Totusi, Academia Nationala de Informatii are prima luare de pozitie publica din ultima luna referitoare la suspiciunile de plagiat, printr-un comunicat postat luni, 7 septembrie, pe site-ul propriu: "Avand in vedere recentele luari de pozitie din spatiul public, cu referinta la unele lucrari stiintifice elaborate in cadrul Scolii Doctorale a Academiei Nationale de Informatii 'Mihai Viteazul', va facem cunoscuta decizia fostului nostru universitar, menita a asigura transparenta si climatul corect de derulare a activitatilor cu caracter stiintific. Consiliul de administratie a transmis Senatului Academiei solicitarea de a evalua stadiul implementarii masurilor privitoare la respectarea standardelor de calitate academica a tezelor de doctorat. In acest sens, Senatul Academiei mandateaza Consiliul Stiintific al Academiei Nationale de Informatii 'Mihai Viteazul' sa accelereze procesul de evaluare, initiat cu mult timp in urma, asupra modului de respectare a standardelor stiintifice si dezvoltare a capacitatii noastre academice. Concluziile acestei evaluari vor sta la baza unor decizii care vor consolida calitatea procesului de invataman si cercetare academica din cadrul ANIMV".

Aceasta noua lucrare de doctorat care ridica suspiciuni ca ar contine portiuni plagiate, pune in discutie si chestiunea scolarizarii acestor persoane din bugetul statului. In fiecare an, scolile doctorale care functioneaza in cadrul unor facultati sau universitati primesc un numar de locuri la buget, doctoranzii fiind scolarizati gratuit. Acest lucru inseamna ca statul suporta toate cheltuielile timp de minim trei ani cat acestia isi deruleaza activitatea de cercetare care se definitiveaza prin sustinerea tezei de doctorat.

Cei care s-au inscris la doctorat inainte de 2010 au beneficiat si de burse de studiu din partea statului roman, incasand lunar sume de circa 4.000 de lei. Incepand cu 2010, aceste burse au fost taiate de guvernul Boc, insa ele au fost reluate in 2012. Cum profesorul Constantin Onisor, seful scolii doctorale din cadrul ANI nu a raspuns la telefon, nu stim daca si la Academia SRI s-au aplicat aceste taieri sau daca au fost acordate in continuare.

Sociologul Mircea Kivu explica motivele pentru care in multe din lucrarile de doctorat ale politicianilor sunt plagiate: "In perioada in care si-ar fi scris respectivele teze de doctorat au avut o activitate profesionala/politica destul de intensa. Ponta era sef al corpului de control al prim-ministrului, Oprea era director adjunct la Colegiul National de Aparare, Ontanu era primarul unui sector bucurestean etc. Cei care am mai avut de-a face cu mediul universitar stiu ca pentru a scrie o teza de doctorat, de-adevarat, iti trebuie ani de munca de cercetare sustinuta. Apropos, ar fi interesant de vazut cati din oamenii astia au avut permis la o biblioteca. Deci, cel mai probabil, tezele respective sunt facute de diversi 'negrisoni'. In cazul cel mai bun, in care le-au scris singuri, au stiut ca pot conta pe 'indulgenta' conducatorului de doctorat, cu care, de regula, se afla in relatii foarte bune".

In data de 1 iulie, HotNews.ro a publicat o analiza a tezei de doctorat a lui Gabriel Oprea, asupra careia planau suspiciuni de plagiat. Indiciile de plagiat se bazu pe urmatoarele argumente:

- pagini intregi din teza de doctorat a lui Gabriel Oprea erau identice cu pasaje din alte lucrari fara utilizarea ghilimelelor
- paragrafele identice cuvânt cu cuvânt erau marcate cu note de subsol, insa si acestea erau preluate din alte carti
- lucrarile din care s-a copiat cel mai frecvent erau ale prof. univ. dr. Ion Neagu, coordonatorul de doctorat a lui Gabriel Oprea si prof. univ. dr. Nicolae Volonciu, membru in comisia de sustinere a doctoratului lui Gabriel Oprea
- multi autori pe care ii indica in notele de subsol nu au fost inclusi in bibliografia lucrarii, insa acesti autori erau mentionati in textele originale
- ordinea in care au fost aranjate subcapitolele din lucrarea doctorala a lui Gabriel Oprea este identica cu ordinea subcapitolelor din tratatul coordonatorului sau, prof. univ. Ion Neagu.

In ciuda acestor evidente, Consiliul de Etica din subordinea Ministerului Educatiei a emis intr-un timp record un raport in care se spunea ca "suspiciunea de plagiat nu se confirma". Acelasi organism l-a albit si pe premierul Victor Ponta in 2012 atunci cand acesta a fost acuzat de plagiat de catre revista Nature. De altfel, acest organism are atributul de verificare a tezei de doctorat si in cazul lui Neculai Ontanu, avand in vedere prevederea din art. 28, litera c, potrivit careia Consiliul de Etica este obligat sa se sesizeze in cazul unor persoane cu functii de demnitate publica.

Citeste mai multe despre [teza de doctorat](#) • [plagiat](#) • [gabriel oprea](#) • [mihai stanisoara](#)

[P] -----

O istorie a evreilor

O istorie provocatoare a poporului, religiei si culturii evreiesti din cele mai vechi timpuri pana in prezent. Impartita ingenios in sapte sectiuni (Israelitii, Iudaismul, Catedocratia, Ghetoul, Emanciparea, Holocaustul si Sionul), lucrarea descrie complexa interactiune dintre istoria evreilor si istoria mondiala.

Transport GRATUIT pentru comenzi peste 95 de lei.

Alte carti interesante la GiftBooks.ro!

GiftBooks utilizeaza servicii
DPD Romania

Citeste doar ceea ce merita. Urmareste-ne si pe **Facebook**.

Like 551 Tweet G+ 2

21

PROMOVAT: Canadian Pharmaceuticals

Cum sa slabesti 60 kg in 6 luni !

Oana Radu de la Vocea Romaniei a reusit si le-a dat tuturor o lectie de viata. Uite cat de bine arata...

<http://anastasiavalter.ro>

Citeste pe **Stirile Pro Tv**

VIDEO Unul dintre cele mai frumoase sate din tara poate fi admirat si de la inaltime. Afacerea cu bani europeni a

unor tineri

Unul dintre cele mai frumoase sate din Romania, Rimetea, din judetul Alba, poate fi admirat acum din toate unghiurile, inclusiv de la inaltime.

9118 vizualizari

adaugare comentariu [15 comentarii

ce sa zic .. (Luni, 7 septembrie 2015, 15:52)
pi5 [anonim]

+39 (41 voturi)

Felicitari HN pentru acest efort jurnalistic!

[raspunde](#) [trimite](#)

:) (Luni, 7 septembrie 2015, 15:57)
Natasa [utilizator]

+35 (37 voturi)

Tov. Oprea, am si eu o rugaminte la matale! Femeia de serviciu de la noi din bloc, femeie muncitoare si cu 5 clase, vrea si ea un doctorat, dar repede pana nu va leaga! Hai nu fiti chitros si spuneti ca nu se poate, doamna de care va vorbesc e mult ca nivel intelectual peste fierarul betonist Ontanu, nu se face sa o refuzati! Lasati repede un mesaj, multumesc!

[raspunde](#) [trimite](#)

inteleg ca avea.... (Luni, 7 septembrie 2015, 16:22)
CetateanulRoman [utilizator]

+10 (12 voturi)

o licenta Xerox si e deci permis!

Bine ca a copiat macar ce trebuie! Si a corectat greselile

PS: ghilimelele lipseau din cauza ca softul OCR nu avea varianta pt CEE si se incurca. Orice avocat poate demonstra ca nu are nici o vina. Si orice profesor ca nu are habar de nimic dar il recomanda cunostintele (politice, evident)

[raspunde](#) [trimite](#)

va inteleg si va admir demersul... (Luni, 7 septembrie 2015, 16:49)

0 (0 voturi)

CetateanulRoman [utilizator] i-a raspuns lui CetateanulRoman

dar cu Doctorat o sa piarda si la salariu si la pensie.

Va suparat cu ceva?

[raspunde](#) [trimite](#)

Stanisoara si doctoratul (Luni, 7 septembrie 2015, 16:26)

+9 (9 voturi)

Irist [utilizator]

RUSINE d-le stanisoara! De ce va mai trebuia inca o patalama?

[raspunde](#) [trimite](#)

Metehne (Luni, 7 septembrie 2015, 17:01)

+2 (2 voturi)

Ochii_pe_voi [utilizator]

Hotii dau doctorate hotilor care dau doctorate hotilor etc. POLITRUCI NESIMTITI care sunt penali, mafioti, rusinea Romaniei. Acest GENERAL

COPY-PASTE nu are bunul simt sa-si dea demisia desi o Europa stie ca e un hot, Mai putin complicea lui la hotie care e politruca Ecaterina

ANDRONESCU. Pentru complicitate la furt si distrugerea invatamintului, aceasta IMPOSTOARE ar trebui sa infunde ocna pe viata

[raspunde](#) [trimite](#)

Al cui consiliere si al cui ministru (Luni, 7 septembrie 2015, 17:03)

0 (0 voturi)

Plagiare humanum est [anonim]

"La data de 15 martie 2007, prin decret prezidential, Mihai Stănișoară, președintele Comisiei pentru apărare din Camera Deputaților, a fost numit în funcția de consilier prezidential pe probleme de securitate națională, înlocuindu-l în această funcție pe Sergiu Medar, care a demisionat din motive de sănătate. În această calitate, Mihai Stănișoară îndeplinește și funcția de membru în CSAT. La alegerile parlamentare din 2008 a fost reales ca deputat de Mehedinți pe listele PDL.

La data de 22 decembrie 2008 a devenit ministru al Apărării Naționale în Guvernul Emil Boc."[1]

[1] https://ro.wikipedia.org/wiki/Mihai_St%C4%83ni%C8%99oar%C4%83

[raspunde](#) [trimite](#)

Multumesc ! (Luni, 7 septembrie 2015, 17:03)

+3 (3 voturi)

CK [utilizator]

Multumim tuturor celor implicati in aceste initiative. Faceti un bine intregii societati romanesti !

[raspunde](#) [trimite](#)

:) (Luni, 7 septembrie 2015, 17:04)

+3 (3 voturi)

Natasa [utilizator]

De cate ori publica HN un articol despre mizeriile lui Oprea apar si vreo doi-trei sustinatori sa mai dea cate un minus celor care se leaga de Prostea! Ontanu are si o sustinatoare de sex feminin care ameninta ca va iesi lumea in strada daca il leaga cineva pe sfantul neculai. E amuzant, sper totusi ca astia sa aiba ceva de castigat din pupatul unor asemenea specimene ca daca o fac doar asa, din pasiune, e tare trist!

[raspunde](#) [trimite](#)

nici nu poti sa zici sa ii fie rusine (Luni, 7 septembrie 2015, 17:11)

+1 (1 vot)

subcultura [utilizator]

Asta nu are nici un pic de bun simt sau vreo bruma de simt al ridicolului. Nu ar sti ce e aia onoare nici daca l-ar pocni peste fata. Totusi, ar trebui verificat daca chiar a incasat 4.000 de lei pe luna (50 de mii de Euro in 5 ani) ca doctorand. Chiar daca nu a incasat, statul a cheltuit bani ca el sa vomite maculatura aia.
Ma intreb si eu, asta nu reprezinta furt?! Asta in plus fata de fapta de plagiat si fals in declaratii.
Dar domnul viitor prim-ministru Oprea, nu cumva e cel putin complice??
Cu asa experti in interes national si securitate nationala, tara asta se va dezintegra.
Pacat de ofiterii de cariera adevarati si meseriasii din servicii!

[raspunde](#) [trimite](#)

Totusi, incredibil (Luni, 7 septembrie 2015, 17:16)

+4 (4 voturi)

Mihai-G [utilizator]

Cu toate ca sunt roman si am vazut multe magarii in tara asta, mi se pare incredibil. Ce credibilitate mai are aceasta Academia Nationala de Informatii si o impostura academica incredibila.

Pentru ce se platim din banii nostri asemenea incompetenta si impostura?

Totusi, se misca cineva pe partea de Minister al Educatiei si de procuratura? Chestiile astea nu sunt nimicuri, nu sunt un joc de copil. Asta e fals in acte si o impostura academica incredibila.

Ar trebui dati afara toti cei implicati, in frunte cu conducatorul de doctorat. Faceti curatenie odata!

[raspunde](#) [trimite](#)

Nu e chiar asa (Luni, 7 septembrie 2015, 18:08)

0 (0 voturi)

Dr. Fly [utilizator] i-a raspuns lui Mihai-G

Plagiatul cade strict in raspunderea doctorandului nu a sefului sau corectorilor. Asta scrie clar pe prima foaie a oricarei lucrari: "Subsemnatul ... Declar pe proprie raspundere ca am lucrat individual, etc." Asa e peste tot in lume. In fiecare semestru am cam 6 lucrari (master sau bachelor) pe care le conduc si cam 10 la care fac review. Este imposibil sa te prinzi de paragrafe citate avand in vedere ca o lucrare de bachelor are cam 40 pag si una de master cam 70. Inseamna sute si sute de pagini de citit. Fireste, verific ecuatii, calcule si daca vreun student copiaza m-as prinde mai ales daca as fi conducator. Vreau sa va spun ca am avut o lucrare de diploma unde am fost convins ca elevul a copiat insa nu am putut dovedi nimic. Am spus asta chiar comisiei si nu am putut sa il prindem. Da, poate m-am inselat insa sincer nu cred.

[raspunde](#) [trimite](#)

generali, profesori si doctori (Luni, 7 septembrie 2015, 17:23)

+1 (1 vot)

mos ion roata [utilizator]

Avem oameni de valoare, generali profesori, doctori sau toate la un loc-Abraham, Voiculescu, Oprea, Ontanu, si multi altii. Avem generali mai muti decat armata americana, profesori mai multi decat orice in orice tara iar... doctori nu mai vorbim.

[raspunde](#) [trimite](#)

felicitari (Luni, 7 septembrie 2015, 18:53)

0 (0 voturi)

verdeata [utilizator]

felicitari Doamnei Sercan pentru curajul, efortul si simtul civic pe care le are din plin.

[raspunde](#) [trimite](#)

Nu va mai chinuiti sa-i dovediti. Postulat: (Luni, 7 septembrie 2015, 18:59)

0 (0 voturi)

D_Poroineanu [utilizator]

Toate tezele de la colegiile astea de aparare sau informatii sunt 100% copiate. Pretul este 2000EUR per teza. Unii mai smekeri dadeau daor cateva mese la "profesori".

Se pare ca exista un soft de identificare a plagiatului si in limba romana. In engleza exista de 15 ani.

Direct in puscara cu toti acesti doctori in aparare si securitate.

[raspunde](#) [trimite](#)

[adaugare comentariu](#) [15 comentarii

Abonare la comentarii cu [RSS](#)

[actualitate](#) | [economie](#) | [sport](#) | [life](#) | [bloguri](#) | [revista presei](#) | [forum](#)

[sus](#) | [arhiva](#) | [english](#) | [sitemap](#) | [contact](#)

Despre noi: Site | Forum | MyHotNews | Redacție | Contact | Publicitate | Proiect

Agenții de știri Reuters | France Presse | Agerpres | Mediafax

Parteneri Media: Euractiv | Mediaindex | RFI | Deutsche Welle | Rise Project

Parteneri: GTS | Medlife | Tremend | Startech | Esri Romania | Nikon

Siteul Hotnews.ro foloseste cookie-uri. Cookie-urile ne ajută să imbunatatim serviciile noastre. Mai multe detalii, [aici](#).

hosted by powered by developed by mobile version

©Copyright 2006 - 2015 Hotnews.ro. Toate drepturile rezervate HNS

[Termeni si conditii de utilizare](#)

